

[Bausgaard.]

taler om de faktisk eksisterende forhold, er der vel grund til lige at understrege, hvad de faktiske forhold er. Jeg vil gerne i særlig grad understrege, at vi i højere grad må se på de internationale end på de øjeblikkelige hjemlige forhold, for det er nok alligevel os, der bliver nødt til at tilpasse os de internationale forhold.

De internationale forhold er jo, som jeg nævnte det før, at man har frihandel med industrivarer i den forstand, at der i de internationale organisationer ikke er accepteret importrestriktioner på industrisamhandelens område; dog må man i tilfælde af en nødsituation bruge importregulering. For landbruget er forholdet omvendt det, at man ikke i en nødsituation må bruge importreguleringer, men skal bruge og bygge på som noget naturligt, at man har varierende todsatser for samhandelen med landbrugsvarer. Der er ingen konsekvens i den internationale stilling, og det har vi jo mange gange fra dansk side påpeget. Vi må dog vel efterhånden tage til efterretning, at vi, fordi vi står alene, ikke er i stand til at ændre det. Vi vil derfor være nødt til at indstille os på, at de variable afgifter på landbrugsvarer er noget, der eksisterer og formentlig vil eksistere også i adskillig tid fremover som det grundlag, hvorpå man må bygge sin samhandel. Derfor må vi selvsagt tilpasse vor lovgivning, så den er anvendelig over for den internationale situation, hvorpå den skal tage sigte. Importregulering som middel i en tvangssituation, om man vil, en nødsituation, er det, der er tilladeligt målt med international målestok. Variable afgifter på landbrugsvarer er den anden ting, som er anvendelig på dette område, og det er jo nok så stor en mundfuld som det andet.

Må jeg endelig, hvad angår toldlovgivningen, sige, at det er vel et spørgsmål, om vi ikke nu skal gøre os klart, at forholdene har ændret sig så totalt, at toldlovgivningen herhjemme mere åbenlyst skal kunne ses i sammenhæng med den lovgivning, vi her behandler, end det i dag er tilfældet. Man kunne vel sige det på den måde, at toldlovgivningen burde føres derhen, hvor den naturligt hører hjemme, nemlig til handelsministeriets lovgivningsområde, således at den både administrativt

og lovteknisk var en naturlig del af den egentlige behandling af de udenrigshandelspolitiske forhold. Told er jo ikke længere noget, der dirigeres af finanspolitiske hensyn. Den dirigeres udelukkende af handelspolitiske hensyn. Sådan skal det også være, det er vi internationalt forpligtet til.

Jeg tror derfor, jeg vil bede min efterfølger om at gøre statsministeren opmærksom på det, jeg nu siger, nemlig at statsministeren bør tage sig tid til nu at se på, om ikke det vil være rigtigt, at den lovgivning, der hører sammen, bringes sammen. Jeg tror det. Vi skal have en lovgivning, der ikke hæmmer, men fremmer liberaliseringsbestemmelserne. Vi skal have en lov, der er tilpasset de faktisk eksisterende forhold, tilpasset de internationale regler, vi er indgået på at overholde, og som vi agter at overholde.

Jeg vil gerne give tilsagn til handelsministeren om en både velvillig og hurtig udvalgsbehandling. Jeg tør ikke give udtryk for, at jeg selv tror på den meget hurtige udvalgsbehandling, men viljen skal det ikke skorte på. Som jeg sagde før, er det sådan, at når det er betydningsfulde principper, man står over for at skulle ændre, er det vigtigt, at man tager sig den fornødne tid dertil — men så plejer man jo lovteknisk at kunne finde ud af at forlænge den gamle lov, indtil folketinget er færdigt med sine overvejelser.

Kai Moltke: Vi har fra socialistisk folkepartis side tidligere indtaget en meget velvillig holdning over for den liberaliserings-tendens, som er kommet frem gennem denne lovgivning, både på toldområdet, og hvor det drejer sig om valutaordninger. Men det forekommer mig alligevel, at man, når man gennemgår den tale, som ledsagede lovfor-slaget ved dets fremsættelse, om ikke andet så bliver nødt til at kræve en vis besked om forskellige områder, for som det rigtigt er blevet påvist, er fremsættelsen jo ærligt talt sket på præmisser, som ikke længere er holdbare, som ikke længere eksisterer.

Man har i dag nævnt den sidste udvikling i England, og jeg skal ikke foregribe den debat, vi i næste uge får om markedsspørgsmålene. Men jeg vil alligevel udtrykke en vis undren over, at denne udvikling helt kan være kommet bag på regeringen og de